

Sygn. akt II Ca 802/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSR del. Lucyna Szafrąńska (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa K. B., K. R., M. R., G. B., A. B., K. O. i B. J.

przeciwko I. B., (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 25 maja 2016 roku, sygn. akt I C 1500/13

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powodów: K. B., K. R., M. R., G. B., A. B., K. O. i B. J. kwoty po 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSR Lucyna Szafrąńska

Sygn. akt II Ca 802/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem dnia 25 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim po rozpoznaniu sprawy z powództwa B. J., K. R., M. R., G. B., A. B., K. B., K. O. przeciwko I. B., (...) Spółce z o.o. z siedzibą w W. o odszkodowanie zasądził od pozwanego (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. na rzecz powodów :

- B. J. kwotę 4.775,45, zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.000,00 złotych od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, od kwoty 3.775,45 złotych z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 29 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia

2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty oraz kwotę 650,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

- K. O. kwotę 5.091,99, zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.000,00 złotych od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, od kwoty 4.091,99 złotych z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 29 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty oraz kwotę 50,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

- G. B. kwotę 4.048,27 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.000,00 złotych od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, od kwoty 3.048,27 złotych z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 29 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty oraz kwotę 650,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

- A. B. kwotę 4.365,33 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.000,00 złotych od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, od kwoty 3.365,33 złotych z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 29 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty oraz kwotę 650,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

- K. B. kwotę 4.097,67 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.000,00 złotych od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, od kwoty 3.097,67 złotych z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 29 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty oraz kwotę 650,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

- M. R. i K. R. solidarnie kwotę 4.199,17 zł /cztery tysiące sto dziewięćdziesiąt dziewięć i 17/100 złotych/ z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.000,00 złotych od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, od kwoty 3.199,17 złotych z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 29 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty oraz kwotę 650,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

W punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy oddalił powództwo w stosunku do pozwanej I. B.. W punkcie 3 natomiast nakazał ściągnąć od pozwanego (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego) tytułem zwrotu kosztów sądowych: kwotę 2.583,00 zł w postaci wydatków poniesionych w sprawie, kwotę 1.031,00 zł w postaci nieuiszczonej opłaty sądowej od rozszerzonej części pozwów.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 12 sierpnia 2013 roku w T., przy ul. (...), gdzie prowadzona była inwestycja budowy pawilonu handlowo-usługowego przez wykonawcę - (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w W., zatrudniony przez niego podwykonawca I. B. (prowadzona przez nią firma Imex) wykonywała zabezpieczenie antykorozyjne stalowych konstrukcji obiektu. Dzień był ciepły, słoneczny ale i wietrzny. Doszło do napylenia farbą w kolorze jasnym szarym bądź białym/ na stojące po drugiej stronie ulicy (...) pojazdy należące do powodów ale i jeszcze innych osób. Pozwana I. wzięła na siebie pełną odpowiedzialność za powstałe szkody i poza spisaniem oświadczenia zaproponowała posiadaczom poplamionych farbą pojazdów usuwanie zabrudzeń z powłok lakierniczych samochodów w firmie (...), prowadzonej przez A. P.. Wyczyszczona w ten sposób kilka pojazdów, jednak o ile farbę dało się usunąć z powłok lakierowanych to z elementów plastikowych nie w całości. Na taką formę usunięcia zabrudzeń z pojazdów powodowie nie zdecydowali się.

Pozwana I. B. uzyskała datowane na dzień 12 sierpnia 2013 roku upoważnienie nr (...) od upoważnionego przedstawiciela (...), po przeprowadzeniu szkolenia pracowników w zakresie warunków i technologii wykonywania zabezpieczeń ogniochronnych oraz właściwości technicznych zestawów wyrobów S. i kontroli wykonywanych systemów powłokowych, do wykonywania powłokowanych zabezpieczeń ogniochronnych konstrukcji stalowych i żeliwnych zgodnie z warunkami określonymi w dokumentach odniesienia i oświadczeniem wykonawcy z dnia 1 lipca 2013 roku.

Pozwana rozpoczęła działalność gospodarczą w dniu 1 marca 2010 roku, której przedmiot obejmował działalność agentów i brokerów ubezpieczeniowych, działalność z zakresu architektury, sprzedaż detaliczną mebli, artykułów używanych, samochodów osobowych i furgonetek, maszyn i urządzeń rolniczych, produkcję urządzeń dźwigowych i chwytaków, produkcję konstrukcji metalowych i ich części, obróbkę mechaniczną elementów metalowych, produkcję pozostałych gotowych wyrobów metalowych, gdzie indziej niesklasyfikowanych.

Biegly w dziedzinie mechaniki samochodowej stwierdził, że każdy z pojazdów powodów, udostępniony do oględzin, nosi charakterystyczny nalot farby o jasnym odcieniu, w kolorze zbliżonym do białego, w postaci napylnych kropek na powierzchniach zewnętrznych poziomych i pionowych uszkodzonych aut. Napylenie jest widoczne gołym okiem tym lepiej, im bliżej obserwowany jest pojazd, przy czym widoczność napylenia podkreśla kontrastowość kolorów pojazdów /ciemne barwy nadwozi/, w porównaniu z kolorem napyłonej farby. Napylenie jest wyczuwalne także dotykiem.

Wysokości szkód w pojazdach powodów, ustalone jako koszty usunięcia tych szkód wyniosły;

- w samochodzie marki N. (...) o nr rej. (...), należącym do B. J. - 4.775,45 złotych brutto,
- w samochodzie marki F. (...) o nr rej. (...), należącym do K. O. - 5.091,99 złotych brutto,
- w samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...), należącym do G. B. - 4.048,27 złotych brutto,
- w samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...), należącym do A. B. - 4.365,33 złotych brutto,
- w samochodzie marki M. (...) o nr rej. (...), należącym do K. B. - 4.097,67 złotych brutto,
- w samochodzie marki H. (...) o nr rej. (...), należącym do M. R. i K. R. - 4.199,17 złotych brutto.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie. Uznał, że zebrany materiał dowodowy opiera się o dokumenty złożone przez strony oraz o dowód z zeznań świadków. Zeznania przesłuchanych świadków są ze sobą spójne, złożone zostały w sposób spontaniczny i dlatego zasługiwał ten materiał dowodowy na danie mu wiary. Dowód z zeznań świadków potwierdza w sposób jednoznaczny powstanie szkody w pojeździe powodów, polegającej na zanieczyszczeniu farbą /w jasnym kolorze/ powłok lakierniczych samochodów.

Poza sporem pozostawał fakt, iż głównym wykonawcą na budowie pawilonu handlowo-usługowego był pozwany - (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W., a podwykonawcą firma (...), która w dniu zdarzenia zajmowała się konserwacją elementów stalowych - metodą natryskową.

Nie budziła wątpliwości Sądu I instancji wysokość ustalonych kosztów naprawy pojazdów powodów. Wysokość szkody ustalona została przez biegłego sądowego w dziedzinie mechaniki samochodowej, biegłego T. F. . Opinia ta sporządzona została w sposób czytelny, opracowano ją rzetelnie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 435 § 1 k.c. prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody /pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp./ ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W stanie faktycznym rozpatrywanej sprawy nie można mówić o eliminacji związku przyczynowego pomiędzy szkodą a ruchem przedsiębiorstwa zjawiskiem siły wyższej, czy wyłączną winą poszkodowanego. Jeżeli bowiem wykonuje się prace malarskie metodą natryskową i jednocześnie przy wietrznej pogodzie, bez zastosowania kurtyn przeciwpylnych, to przewidywalny jest skutek w postaci przeniesienia drobin farby na stojące po drugiej stronie ulicy pojazdy nawet przy braku ruchów powietrza /wiatru/.

Wyłączenie odpowiedzialności przedsiębiorstwa z art. 435 k.c. wymaga ustalenia konkretnej osoby trzeciej i przypisania jej winy, będącą wyłączną przyczyną szkody. Powołanie się na anonimową osobę trzecią nie wystarczy. Nieustalenie osoby trzeciej powinno być bowiem objęte ryzykiem przedsiębiorstwa, a nie obciążać poszkodowanego. (Kodeks Cywilny z Komentarzem, tom I. pod red. Jana Winiarza, Wyd. Prawnicze, W-wa, 1989r, str. 430).

Podniesiony przez pełnomocnika strony pozwanej / (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w W./ zarzut wyłączenia odpowiedzialności za szkodę z art. 429 k.c. poprzez powierzenie wykonania czynności firmie pozwanej I. B., która w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem czynności - miałby uzasadnioną rację gdyby nie treść dokumentu, a mianowicie treść certyfikatu /k-58/ w porównaniu z treścią zaświadczenia o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej /k-56/. Z dokumentów tych wynika, że upoważnienie nr (...) do wykonywania powłokowanych zabezpieczeń ognioochronnych konstrukcji stalowych i żeliwnych firma (...) uzyskała w dniu 12 sierpnia 2013 roku, a zatem w dniu spowodowania szkody. Podniesiona okoliczność nie może wskazywać na brak winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzone zostało osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. Należy raczej stwierdzić, że pozwany (...) Spółka z o.o. wybrała osobę do wykonania czynności /powłokowanych zabezpieczeń/, która wykonywała tę czynność po raz pierwszy, czyli posiadała żadne doświadczenie w tej dziedzinie /poprzez brak zabezpieczeń przy panujących warunkach atmosferycznych/.

Reasumując na podstawie powołanych przepisów Sąd Rejonowy uznał odpowiedzialność za powstałą szkodę w pojazdach powodów po stronie pozwanego - (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W.. Przy konstrukcji prawnej odpowiedzialności wynikającej z powołanych przepisów odpowiedzialność solidarna- jak sugeruje to treść podmiotowa żądania /solidarnie/ nie wchodzi w rachubę. Dlatego też w stosunku do pozwanej I. B. powództwo zostało oddalone.

Zakres odszkodowania wyznacza również dyspozycja przepisu art. 361 § 2 k.c. stanowiąc, że / ... / w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. W tej materii uznał Sąd za miarodajną opinię biegłego T. F. /k- 93 do k-115/.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd I instancji zasądził od pozwanego Fantasty Sp z o.o. na rzecz powodów; - B. J. - 4.775,45 złotych, K. O. - 5.091,99 złotych, G. B. - 4.048,27 złotych, A. B. - 4.365,33 złotych, K. B. - 4.097,67 złotych, M. R. i K. R. solidarnie-4.199,17 złotych.

Odsetki od zasądzonej kwoty przyjęto od daty 26 listopada 2013 roku, tj. od daty wniesienia powództwa /zwłaszcza, że powodowie zgłaszali wcześniej szkodę do pozwanego k-23/. Od rozszerzonej części powództwa od daty 29 maja 2015 roku /k-124/.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty te składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości po 50,00 złotych na rzecz każdego z powodów oraz wynagrodzenie radcy prawnego po 600,00 złotych (wyliczona na podstawie §6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku -Dz.U. Nr 163,poz. 1349 ze zmianami) z wyłączeniem powoda K. O. reprezentującego pozostałych powodów.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisu art.113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /Dz. U. nr 167, poz. 1389 z późniejszymi zmianami/ w związku z art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty te składają się - kwota 2.583,00 złotych tytułem zwrotu wydatków

W poniesionych w związku z wydaniem opinii przez biegłego /k- 117/ oraz opłata sądowa od rozszerzonej części powództwa w wysokości 1.031,00 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik pozwanej (...) Spółki z o. o. zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 227, art. 228, art. 229 art. 233§1 kpc poprzez dowolną ocenę dowodów, a w szczególności bezpodstawne ustalenie:

- iż pozwana I. B. nie jest odpowiedzialna za powstanie szkody, pomimo, iż złożyła oświadczenie, iż odpowiedzialność taką na siebie przyjmuje a ponadto złożyła w trakcie sprawy oświadczenie o uznaniu powództwa co do zasady oraz co do kwoty 500,00 zł w odniesieniu do każdego z powodów,

- ustalenie , iż pozwana Spółka jest odpowiedzialna za powstanie szkody, pomimo iż (co było bezsporne pomiędzy stronami i potwierdzone zeznaniami świadka R. K. oraz zeznaniami I. B.), pozwana ad.2. wykazała, iż powierzyła przeprowadzenie prac budowlanych profesjonalnemu podmiotowi, który zawodowo zajmował się wykonywaniem prac budowlanych, został wpisany jako podwykonawca do dziennika budowy i posiadał stosowne doświadczenie,

- ustalenie iż w realiach sprawy pozwana ad.2 nie powierzyła wykonania prac budowlanych podmiotowi, który w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności, ustalenie , że (...) Spółka z o.o. ponosi winę w wyborze podmiotu, który wykonywał przedmiotowe prace budowlane.

Ponadto skarżący zarzucił nieprzeprowadzenie wnioskowanych przez powoda w pkt 5 i 6 petitum pozwu dowodów z umowy oraz dziennika budowy, na okoliczność ich treści, a w szczególności na okoliczność powierzenia wykonania prac budowlanych podmiotowi trudniącemu się wykonywaniem takich czynności i braku winy Pozwanej ad.2 w dokonanym wyborze, nierozpoznanie istoty sprawy, poprzez zaniechanie przeprowadzenia ww. dowodów z umowy pomiędzy pozwaną ad.1 oraz pozwaną ad.2 oraz z dziennika budowy, które to dowody miały rozstrzygnąć, czy pozwana powierzyła wykonanie prac budowlanych profesjonalistcie i czy ponosi winę w wyborze.

Apelujący zarzucił również naruszenie prawa materialnego tj art. 429 k.c., poprzez jego niezastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego i nieprawidłowe uznanie, iż pozwana ad.2 nie jest zwolniona z odpowiedzialności za powstałą szkodę, pomimo, iż nie ponosi winy w wyborze profesjonalnego podmiotu, któremu zleciła wykonanie prac budowlanych, a który to podmiot zawodowo trudni się wykonywaniem takich czynności.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości w stosunku do obu pozwanych , względnie w przypadku stwierdzenia braku przesłanek do uwzględnienia powyższego wniosku wniósł o oddalenie powództwa w stosunku do Fantasty Sp z o.o. i zasądzenie dochodzonych kwot od pozwanej I. B., ewentualnie w przypadku stwierdzenia braku przesłanek do uwzględnienia wniosków w/w zasądzenie dochodzonych kwot od pozwanych solidarnie.

Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje (w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych).

W przypadku natomiast uznania przez Sąd II instancji, że zachodzi naruszenie prawa materialnego, a zgromadzone dowody nie dają wystarczających podstaw do zmiany wyroku, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz stosownego orzeczenia o kosztach postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja i podniesione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w sprawie, dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zgodnie z dyrektywą art. 233 § 1 kpc.

Zdaniem Sądu Okręgowego ocena dowodów dokonana przez Sąd meriti była przeprowadzona w sposób prawidłowy.

Ustalenia Sądu I instancji znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i nie zostały skutecznie podważone przez skarżącego. W kontekście zarzutów wnioskodawcy przypomnieć należy, iż Sąd czynił ustalenia w oparciu o wszystkie zebrane w sprawie dowody w szczególności z dokumentów zawartych w aktach sprawy.

Zarzuty skarżącego sprowadzają się w zasadzie do tego, że Sąd Rejonowy miał niepoprawnie uznać, iż I. B., której pozwana (...) Spółka z o. o. powierzyła wykonanie prac skutkujących szkodą, jest podmiotem, który w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności jak powierzone oraz że skarżący ponosi winę w wyborze.

Odpowiedzialność skarżącego wynika z art. 435 § 1 kc, natomiast na podstawie art. 429 kc mógłby uwolnić się od odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez osobę, której powierzył wykonywanie czynności, jeżeli wykazałby, że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że pozwana (...) Spółka z o. o. takich okoliczności nie wykazała. Na podstawie materiału dowodowego nie można byłoby przyjąć, że I. B., której powierzono wykonanie robót (malowanie natryskowe metalowej konstrukcji w miejscu budowy), z których wyniknęła szkoda, w zakresie swej działalności zawodowej trudniła się wykonywaniem takich czynności w chwili ich powierzania. Wedle wpisu do CEIDG przedmiotem działalności I. B. w ogóle była produkcja konstrukcji metalowych i ich części. Jednakże konkretne prace wykonywane w dniu wyrządzenia szkody, tj. natryskowe nanoszenie powłoki zabezpieczającej określoną metodą nie były wcześniej przez nią prowadzone, a w każdym razie jako profesjonalista nie powinna była ich wcześniej wykonywać u klientów, skoro upoważnienie do stosowania tej konkretnej metody otrzymała w dniu powstania szkody.

Pozwana I. B. pomimo skierowanego do niej przez Sąd wezwania nie przedłożyła umowy z wykonawcą (Spółką (...)), jednakże zgodnie z doświadczeniem życiowym trzeba przyjąć, że umowa była zawarta przed dniem rozpoczęcia prac, a zatem zanim I. B. uzyskała upoważnienie do ich wykonywania. Stąd nie można ocenić, że powierzenie wykonywania czynności nastąpiło na rzecz podmiotu, który w chwili tego powierzenia w zakresie swej działalności zawodowej trudnił się wykonywaniem takich czynności. Pozwana (...) Spółka z o. o. nie wykazała też, że nie ponosi winy w wyborze. Przeciwnie – powierzyła wykonywanie prac polegających na malowaniu natryskowym (nanoszeniu powłoki zabezpieczającej) podmiotowi, który – jak wynika ze złożonego certyfikatu – uzyskał upoważnienie do prowadzenia prac zastosowaną metodą w dniu powstania szkody, zatem trzeba ocenić, że nie miał doświadczenia w tym względzie i prowadzi to do obciążenia głównego wykonawcy odpowiedzialnością za wybór.

Dowodów, które skutecznie pozwalałyby potwierdzić okoliczności podnoszone przez (...) Spółka z o. o., skarżący nie powoływał. Apelujący był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i miał prawo do składania wszelkich wniosków dowodowych mających na celu uwolnienie się od odpowiedzialności w niniejszej sprawie. Skarżąca pozwana mogła przedłożyć dowód w postaci umowy zawartej z podwykonawcą ale tego nie zrobiła. Sąd Rejonowy podjął również próbę wykonania punktu 6 pozwu, jednakże przesłała wróciła nie podjęta przez adresata. Zaznaczyć zatem należy, iż pomimo zarzutów pozwanej Spółki Sąd I instancji podjął próby zdobycia dokumentów, o których mowa w apelacji. Skarżąca natomiast z własnej inicjatywy nie złożyła ich pomimo, iż jako strona umowy była w ich posiadaniu.

Sąd Rejonowy poprawnie zatem przyjął, że to pozwana (...) Spółka z o. o. ponosi odpowiedzialność za szkodę. Prawidłowo także ustalił, że naprawienie szkody powinno – zgodnie z żądaniem powodów – polegać na zapłacie kwoty potrzebnej do doprowadzenia samochodów do takiego stanu, w jakim znajdowałyby się, gdyby szkody nie wyrządzono. Kwoty te wynikają z opinii biegłego, który potwierdził, że dla odwrócenia skutków szkody nie wystarcza czyszczenie

powierzchni lakierowanych, ale konieczna jest wymiana elementów plastikowych na nowe, co wiąże się z kosztami znacznie wyższymi niż proponowane przez pozwaną koszty czyszczenia powierzchni lakierowanych.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w związku z art. 391§1 kpc.